

In jurul samovarului

— Fantezie —

I

Așa cum stai,
Pachet de ceaiu,
Înghesuit într'o vitrină,
E cert
Că ești un simplu lucrușor,
Ca orice lucru: mort, inert...
Dar, fiindcă vii din vaga Chină,
Sol al ciudatului popor
Ce-ades la lucruri se închină
Și face dintr'un lemn ori floare
Fetiș a toate știutor
Și cu puleri îngrozitoare,—
Un gând îmi vine tam-nesam
Cum te privesc așa la geam,
Un gând ciudat:
...Dar dacă e adevărat
Că lucrurile au și ele
O minte
Să judece bune și rele?
Dacă pe noi știința ne minte?...
Atunci, tu, ceaiu,
Dac'ai ști ce-ai
Să vezi în casa und'te-i duce,
Deși chinez, ți-ai face cruce...

II

Te-a aruncat în samovar
O mină d'altfel delicată,
Chiar gazda casei sau vr'o fată,
Să fierbi pe rugul plin de jar,
Martir al unui obicei
Creeat anume de femeii,
Ca la cinci ceasuri după masă
Să cheme musafiri acasă.
Privește-i! Unii musafiri,
Ceaiu, ca și tine sint martiri.
Ia uită-te și de ris țin'te
La domnul ce 'ntr'un colț stă solo,
Nervos, par'c'ar ședea pe țin'te.
E un poet. Ce cal'acolo?
Cipește des, e roș ca focul,
Și ce stingaciu e dobitocul!
Ar da, dar n'are,—o 'mpărăție,
Cu cărțile-i singur să fie!
Vezi, însă, su silit să vie,
Căci Doamna cea cu „faivoclocul”
E soața unui om puternic,
Ce-ți poate hărăzi norocul,
Sau o ursită de nemernic.
Sărmanul bard! Ii plîngi de milă,
Văzindu-l cum zimbește 'n silă,
Și cit de mlădios se 'nchină
În șmokingu-i șters cu benzină
Par'c'a'nghișit bietu-o prăjină,
Și cu ce grijă ține-o ceașcă
Să nu-i cadă din mină flească!...
Dar rabdă ori și ce canoane,
Căci știe că 'n vremea de azi,
Mai totdeauna prin cucoane
Te 'nnalți sau cazi...
Hei da! Bărbatul Doamnei are
Trecere mare;
E-un om politic însemnat,

Multe guverne-a răsturnat,
     E haș boer,
     Un om de fier;
 Dar, vai, în propria lui casă,
 Pantoful Doamnei greu l-apasă....
 Ah, pantofioru-acesta mic,
 Ia uită-te cum, pe sub masă,
 E apăsut, la rîndul lui,
 De gheata bunului amic
 Al politicianului!...
 Că Doamna are un amant
 Știe tot cercul elegant
 În care viața își petrece;
 Dar nimeni nu se indignează,
 Ba încă chiar se minunează
 C'are doar unul și nu zece:
 O dam'atit de strălucită
 Putea și-ast lux să 'și-l permită!
 În sfere-anume, azi, se știe,
 Amantu-i o bijuterie
 Cu care-o Doamnă se gătește
 În public, ca un diamant;
 Bărbatul tace și plătește...
 „Et sont-ils chic! Sont-ils contents!“
 Amantul Doamnei 'n chestiune
     E-un june
 Ce subț costumu-i elegant
 Ș'ascunde solzii mari de pește,
 Alt meșteșug nu învîrtește
 Decît p'acela de... amant;
 Dar lumea'n care „se arată“
 Este așa de delicată,
 Că n'ar risca nici-un cuvînt
 Și nici-un gest de defăimare!...
 O, ce frumos că 'n „lumea mare“
 Delicateța-i lucru sînt!...
 Bărbatul, pe de altă parte,
     Știe și el.
 Înghite 'n sec. E-un soț model.
 Divorț? Dar nu se mai desparte

Bărbatul de femeia sa
 Decît la mahala!
 Azi oamenii subțiri evită
 Scandalul... Cum să-și compromită
 Un om politic cariera,
 Și mai ales cînd adultera
 E-așa de meșteră în arta
 De-a face astfel d'adunări
 În care se decide soarta
 Guvernelor și 'ntregci țări?
 „Voyons!” Ar fi un nea Ion
 Dacă n'ar ști
 A prețui

Ce minunat folos i-aduce
 O femeiușcă ce conduce
 Cu-atîta tact un vast salon!...
 Da'-n căsnicia asta 'n trei
 Uitam: sint și doi mîtitei.
 Dar cum să mă gîndesc la ei,
 Cînd înșiși bunii lor părinți
 Răpiți de traiul lor de prinți,
 D'abia își mai aduc aminte,
 N'au timp să-i vază, să-i alinte...
 Și a fost culmea stingăciei,
 Cînd i-a întrebat poetul Ics:
 — „Mă rog, ales-ai un „jour fixe”
 „Cînd să vă sărutați copiii?”
 De-altminteri, micile vîrstare
 Au profesori un regiment:
 Ei minunat umblă cîlare
 Și patinează excelent,
 Știu scrimă, dans și lawn tennis,
 Vorbesc cu *lire* ca la Paris,
 Vorbesc nemțește,
 Englezește;
 N'au profesor de romînește,
 Ci 'nvață limba Romînici
 Cu boncele și vizitii!
 Toto-i dejă un gentilom.
 — „Ah, să-l auzi, ma chère, cum spune:

„Cré nom d'un nom !²
 „É o minune !²
 „Dar Lily, ce mai păpușică !
 „De șease ani, cit e de mică,
 „S'o vezi, ma chère, cum se pudrează ;
 „Ba chiar am prins'o că firtează
 „Cu băețașul tău Kiky...
 „C'est épatant ; n'est-ce pas, chérie ?²

III

Din samovar încet străbate
 Un geamăt slab, tinguitor :
 Morrriir... morriir...
 Și ceaiul fierț, murind, se zbate.
 Numai la flacăr'albăstrie
 A focului ce-l dogorea
 Sinteți voi siguri că fierbea ?
 Nu fierbea el și de minie ?
 Căci... în sălbătăcia Chinei
 N'a fost stîrpită încă toată,
 Ca 'n lumea noastră luminată,
 Sămînța scirbei ș-a rușinei !

George Ranetti.

